

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
DECEMBRIS

Kāpt kalnā

*„Dusēs pār viņu Kunga Gars, gudrības un saprāta gars, padoma
un varonības gars, atziņas gars un Kunga bijība!”*

(Is 11,2)

KRISTUS DZIMŠANAS SVĒTKI KRISTĪGĀ ĢIMENĒ

Kristus dzimšanas svētki, vai tautā sauktie Ziemassvētki, ir laiks, kad mazliet norim no ikdienas steigas, darbiem, uzdevumiem, lai varētu pabūt kopā ģimenē, kopā ar saviem vistuvākajiem cilvēkiem.

Angļu dziedātājs *Chris Rea* savā populārajā dziesmā "*Driving Home For Christmas*" dzied par došanos mājās uz Ziemassvētkiem.

Patiesi, Ziemassvētki ir laiks, kad doties mājās, būt mājās, būt kopā ar ģimeni.

Arī nekristiešu ģimenes šajos svētkos sanāk kopā, bauda kopīgu svētku maltīti, notiek sarunas, kādas kopīgas aktivitātes, bet diemžēl šajā visā iztrūkst kas ļoti būtisks, un tas ir Jēzus Kristus.

Jēzus Kristus piedzima Marijas un Jāzepa ģimenē. Nepārprotami bērniņa ienākšana ģimenē ir ļoti īpašs un dziļi intīms notikums, kas visu pārējo noliek otrā plānā. Mēs varam tikai iztēloties, ko jūta un piedzīvoja Marija ar Jāzepu, pirmo reizi uzlūkojot Jēzu kā savu dēlu, tāpat kā katrs no mums, kas ir tētis vai mamma, var atgriezties atmiņās, kad pirmo reizi ieraudzīja savu bērnu.

Kristiešu ģimene Ziemassvētkos nepulcējas vienkārši kopā, bet pulcējas kopā kā ģimene ap mazo Jēzus bērniņu vai, citiem vārdiem sakot, Jēzus Kristus ir šīs ģimenes centrā un šo svētku centrā. Labi zinām, ka katrs jaundzimušais ir "galvenais varonis" ģimenē un kādu laiku dzīve griežas tikai ap viņu, un viss ir pakārtots viņam, radi un draugi nāk uzraudzībā.

Tad nu primāri ir nepazaudēt savas ģimenes galveno varoni – Jēzu Kristu, lai pasaules gaismas neaizvilina mūsu domas un sirdis pie tukšībām, lai siltā gulošais Jēzus bērniņš ir mūsu dārgā pērle, ko katrs esam atraduši, ko ir atradusi un patur mūsu katra ģimene.

Pulcēšanās ap Jēzu var, protams, palikt tikai pasīva skatītāja līmenī un klišeisku pieklājības frāžu paušanā, bet mēs kā kristieši esam aicināti šos svētkus izdzīvot dziļā kopībā vienam ar otru. Svētajos Rakstos mēs varam atrast tādu jēdzienu kā "Koinonia", kuru ir grūti iztulkot tieši vienā vārdā, bet mēs to varam uztvert, kā ļoti ciešu kopību vienam ar otru, tā nav vienkārši draudzība vai labas attiecības, bet dziļi intīma kopība garīgā līmenī, pat

bez vārdiem, kad dalāmies mīlestībā cits ar citu kā Dieva bērni. Tas ir satikšanās prieks, atkalredzēšanās ilgu piepildījums, savstarpējs mierinājums, kad ģimene sanāk kopā no tuvām un tālām vietām.

Šādas *Koinonias* auglis ir prieks, kas izriet no skaidras apziņas, ka es esmu Dieva bērns, ka mana ģimene ir Dieva bērni, ka mums Jēzus Kristus ir dāvājis mūžīgo dzīvību, ka beigu beigās mēs būsim kopā ar Dievu, piedzīvosim *Koinoniu* ar Dievu, piedzīvosim svētlaimi Debesu valstībā.

Lai šis "ceļš" uz Ziemassvētkiem mājās ir laiks, kurā saskaras atmiņas un cerības, kurā dzimst svētas atziņas, lai var aizskart savu vistuvāko dvēseles.

Dāvis Ozoliņš

IESTĀSIMIES PAR LAULĪBU, NEVIS TĀS SUROGĀTU!

Aicinu visus doties uz vēlēšanu iecirkņiem un parakstīties par viendzimuma partneru likuma atcelšanas referendumu!

Tā ir reta iespēja *atsēdināt* valdošo koalīciju, kura ļaunprātīgi izmanto savu varu, lai ar niecīgu balsu pārsvaru *izstumtu* cauri Saeimas balsošanas mašīnai diskutablu projektu, kas iedibinātu mūsu valstī laulības surogātu.

Kāpēc tas ir laulības surogāts? Tāpēc, ka laulība ir ekskluzīva savienība, kuras galvenais mērķis ir bērni.

Ko nozīmē ekskluzivitāte? To, ka laulībā var būt tikai divi cilvēki, jo bērnu var dabiski radīt tikai un vienīgi divi cilvēki. Tajā nevar savienoties cilvēki, kuriem ir spēkā cita laulība, lai mazinātu iespējamību bērnu nošķirt no saviem vecākiem. Šī paša iemesla dēļ laulībā abiem partneriem ir pienākums būt uzticīgiem. Savukārt jaunajā partnerības institūtā, par ko jau ar 51 balsi nobalsoja Saeimas vairākums, nav pienākuma būt

uzticīgiem, bet ekskluzivitātes princips ir saglabāts – tajā var būt tikai divi un nelaulāti cilvēki. Tātad tas ir laulības surogāts. Ja šis likums tiks pieņemts, jauniešiem, mācot par ģimeni un laulību, būs obligāti jāmāca arī par šo partnerības institūtu, kas ir it kā atvieglota laulība bez uzticības, bet ar laulībai raksturīgo ekskluzivitāti. Tādējādi tiks grauts laulības institūts. Visiem, kuri vēlas sargāt laulību, tagad jānododas uz vēlēšanu iecirkņiem.

Informācija par parakstu vākšanu ir CVK mājaslapā, kuru var atvērtsaitē: https://ej.uz/laulibas_surogam_nee un kurā ir saraksts ar vēlēšanu iecirkņiem un to darba laikiem. Atceries! Balsošanai par referendumu ierosināšanu ir dots tikai mēnesis laika. Iepilnā, kurā datumā un laikā vari aiziet un nobalsot! Es iešu jau šodien. Kopīgi varam panākt izmaiņas, ja mums grib uzspiest to, ko nevēlamies!

Aivars Zariņš

TURPINĀSIM ATBALSTĪT UKRAINAS CILVĒKUS!

26. novembrī Madonas draudzes skais-tio titulsvētku siltajā noskaņā ievējoja vēsa brāzma, kā no citas pasaules. Tā lika atrau-ties no svētku prieka un iejusties citas tau-tas sāpēs un rūpēs.

Latviešu-ukraiņu palīdzības fonda "Kopā spēks" dibinātājs Vladislavs patei-cās mums un citām draudzēm, kuras ir sniegušas palīdzīgu roku Ukrainas tautai. Madonas, Salaspils, Rīgas Kristus Karaļa un svētā Alberta katoļu draudzes ir savākušas visvairāk ziedojumu karā cietušajiem.

Mierīgā, taču steidzīgā balsi bijušais ukraiņu karavīrs nosauca visas noderīgās lietas, kuras ir tik ļoti nepieciešamas šo-brid: pārtikas produkti, kas nebojājas, kon-servi, medikamenti, pārsēji, siltas drēbes – jebkas dzīvei nepieciešamais noder tiem,

kuri karā vai bēgļu gaitās zaudējuši visu. "Šis fonds prasa daudz spēka un enerģijas, taču pienākuma apziņa un sirds neļauj pa-likst malā," saka Vladislavs. "Vienkārši ļaudis palīdz tādiem pašiem vienkāršiem ļaudīm Ukrainā."

Draudzes locekļi ir aicināti nest savus ziedojumus uz baznīcu, no kurienes tos pēc tam aizvedīs tālāk. Pārskatot savu ie-dzīvi, var pamanīt sen neizmantotas lietas, bez kurām varētu viegli iztikt, bet citiem tās var palīdzēt nodrošināt dzīvi. Dalīsi-mies žēlsirdībā un sirds siltumā!

"Slava Latvijai, slava Ukrainai, slava Jēzum Kristum!" savu uzrunu Madonā no-slēdza fonda dibinātājs Vladislavs.

Vita Bartuševiča

AICINĀTI PIE DIEVA GALDA

Šo moto priesteris Māris Ozoliņš šogad izvēlējās Madonas Kristus Karaļa draudzes titulsvētku svinībām, kuras varējām izdzīvot trīs dienu garumā. Svētkus ievadīja Svētā Mīse un izstādes "Liturģisko simbolu un krāsu valoda" atklāšana, tikšanās ar darbu autori Ilzi Terēzi Gulbi. Svētku nākamajā dienā priesteris Māris aicināja ieklausīties Šveices teologa Morisa Zundela grāmatas fragmentos, atsaukt atmiņā un apcerēt ikonu meistara Andreja Rubļova darbu "Svētā Trīsvienība", kur pie galda redzamas trīs personas. Ikonas zīmējumā galda priekšēja mala ir brīva, iespējams, ka tur bija pielīmēts spogulis, un tas nozīmē, ka vēl kādai personai (katram no mums) ir iespēja sēties pie Dieva galda. Vai mēs izmantojam šo iespēju, nosēsties pie Dieva, pie Karaļa galda? Visi esam aicināti, piedaloties dažādos kalpojumos draudzē, jo tas Dieva galdu dara bagātāku.

Arī konferences otrajā daļā aicinājums pulcēties pie Trīsvienības galda izskanēja bieži. Tikām rosināti pārdomāt pāvesta Franciska dokumentu saistībā ar sinodālo ceļu, kas mums visiem ejams Svēta Gara vadībā. Pāvests Francisks lūdz neuztvert Dievu un Baznīcu formāli, aicina piedzīvot dzīvas ticības prieku, ejot kopā ar Radītāju un nosēžoties pie Viņa galda.

Svētku dienas turpinājumā Dieva galds

tika papildināts gan ar klusu pielūgsmi adorācijā, gan vārdos un mūzikā slavējot Kungu Kungu un Karaļu Karali. Vakara Svēto Misi celebrēja dekāns Ingars Stepkāns kopā ar tēvu Jāni Vilaku, priesteri Māri Ozoliņu un diakonu Henriku Rektiņu.

Priesteris Ingars klātesošos aicināja uz nelielu aktivitāti-aptauju. Kā mēs sevi raksturotu? Vai mēs sevi identificējam ar kungiem vai kalpiem? Kam mēs kalpojam? Vai dzīvojam Dieva valstībai? Vai Jēzus Kristus ir šīs pasaules Karalis? "Kungs, kad mēs esam redzējuši Tevi izsalkušu un Tev devuši ēst, vai izslāpuši un devuši Tev dzert? (Mt 25,31-46) Saskatīt Dievu savos brāļos un māsās un pakalpot viņiem, tā nostiprinoties Dieva mīlestībā, rosināja dekāns. Ļaut ienākt Kristum mūsu dzīvē, būt prinčiem un princesēm Viņa Karaļa galmā aicināja diakons Henriks.

Draudzes svētku noslēgumā Kristus Karaļa pavalstnieki apliecināja savu uzticību Karalim, dodoties procesijā ar Vissvētāko Sakramentu apkārt baznīcai.

Paldies ikvienam par baznīcas sakopšanu, rotāšanu, sniega tīrīšanu, viesu uzņemšanu, slavēšanu, kordziedāšanu, personīgā laika veltīšanu. Jūs atsaucieties aicinājumam būt pie Dieva galda. Slava Karalim!

Valentīna Ločmele

ROKDARBI KĀ ILZES TERĒZES LŪGŠANAS LAIKS

Līdz Epifānijas dienai Madonas katoļu baznīcā skatāma **Ilzes Terēzes Gulbes** filigrāno rokdarbu izstāde "Liturģisko simbolu un krāsu valoda". Burti un monogrammas, septiņi sakramenti, vairākas krusta zīmes ar dažādiem greznojumiem, skaitļi un zīmes, Jēzus simboli – to visu sešās planšetēs var apskatīt izstādes ekspozīcijā.

Jau apmēram divdesmit gadus Ilze Terēze dzīvo Rīgā, uz kuriem viņu savulaik aizveda vīrs. Ilze Terēze ir Labā Gana katehēzes koordinatore Latvijā. Ikdienā apmeklē Rīgas Svētās Marijas Magdalēnas katoļu baznīcu, uz kuriem vada Labā Gana nodarbības. Pati nāk no mūsu puses – dzimuši Madonā, dzīvojusi Praulienā, mācījusies Praulienas pamatskolā, kur sastapusi iedvesmojošas skolotājas. Čaklo roku pulciņu Praulienas skolā savulaik vadīja Gaida Saleniece, Ilze pievērsās rokdarbiem un vēlākajās klasēs rokdarbus turpināja apgūt Tamāras Misiņas vadībā. Meitene vēlējās kļūt par mājturības skolotāju, jau pamatskolas gados aušanas pulciņā noauda Praulienas tautas tērpu. Mācījās arī Madonas mākslas skolā (diplomdarbs – četri austi spilveni "Gadalaiki" gobelēna tehnikā) un vēlāk apguva lauku mājas

saimnieces programmu Barkavas lauksaimniecības skolā. Studējot Jelgavā, Lauksaimniecības akadēmijas māsaimniecības un vizuālās mākslas skolotāja programmā iemācījās izšūt ar šujmašīnu.

– Arī šobrīd rokdarbi manā dzīvē aizņem lielu laiku – tas ir gan hobijs, gan izglītības turpinājums, – atklājot izstādi, uzsvēra autore. – Liturģisko simbolu izšūšanu izjūtu kā lūgšanu, tas ir mans laiks kopā ar Dievu, mana garīgā dzīve. Esmu restaurējusi baznīcu altārsegas, iepazīsusi kristīgo simboliku gan Gregora skolā Saldū, gan dažādos kursos. Paralēli vispusīgāk apguvu šūšanas prasmes, šobrīd daudz strādāju ar datorizēto izšūšanu, kur iemaņas papildināju šūšanas un rokdarbu skolā „Burda”.

Būtiski, ka, izliekot savus darbus Madonas katoļu baznīcā, Ilze Terēze Gulbe aicina ikvienu līdzdarboties. Gan bērni, gan pieaugušie rosināti izpētīt

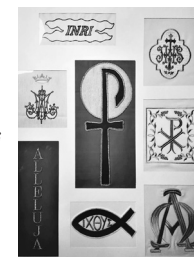
mūsu draudzes baznīcu un uzrakstīt, kādi simboli redzami tajā, kurš no tiem un kāpēc uzrunā īpaši (vēstule līdz 24. decembrim jāatstāj baznīcas grāmatu galdā). Autore ir gatava atsaucīgos apbalvot ar saviem lieliskajiem darbiem. Lai to veiktu, Madonas draudzē viņa atkārtoti viesosies 7. janvārī.

Inese Elsiņa

Ilze Terēze Gulbe Madonas katoļu baznīcā.

Liturģiskie simboli ir kā valoda, tā ir ārēja zīme tam, kas kristiešiem būtisks.

“IZAUGSMES CEĻŠ IR KALPOŠANAS CEĻŠ”

18. novembrī visā Latvijā svinējām Latvijas Republikas proklamēšanas 105. gadadienu. Madonas novada dažādos pasākumos ievadīja ekumeniskais dievkalpojums Lazdonas evaņģēliski luteriskajā baznīcā.

Sprediķi teica draudzes mācītājs Viesturs Rikveilis, dievkalpojumā no garīgās kārtas piedalījās arī mācītājs Valdis Strazdiņš un diakons Henriks Rektiņš, kas kalpo Madonas katoļu draudzē.

Viesturs Rikveilis pateicās Dievam par Latvijas valsti, mums dāvāto brīvību, aicināja ikvienu atsaukties kristīgām vērtībām.

– Kad pirms 105 gadiem tika dibināta Latvijas valsts, mums nebija valdnieku, kas apspiež un vareno, kas pret mums ir varmācīgi, – uzsvēra mācītājs. – Protams, Latvija neradās ne no kā, kristietībā balstīts valstiskums pastāvēja jau paaudzēm ilgi. Problēma bija tā, ka tas ne vienmēr atbilda tautas interesēm,

un Dieva vārds ne vienmēr sasniedza mūsu tautu. Bija vajadzīgi vairāki gadsimti, lai beidzot tas varētu tik brīvi sludināts visiem saprotamā valodā un teoloģiski pareizā skaidrojumā. Katrs no mums dzīvē vēlas kaut nedaudz pavirzīties uz augšu, un arī mūsu tauta pirms vairāk nekā simts gadiem to vēlējās – atbrīvoties no aizbildnieciskuma un nievājošas attieksmes. Vēlēšanās dzīvē ko sasniegt ir Dieva dota, un tas ir pareizs ceļš, tikai pareizi ir arī jārikojas. Jēzus māca, ka izaugsmes ceļš ir kalpošanas ceļš.

Viesturs Rikveilis pakavējās izvērstākā skaidrojumā: – Ja mums dota vara, kaut esam komunikabli un harizmātiski, to nedrīkst izmantot, lai panāktu vai *izsīstu* savtīgu labumu. Pasaulīgā pašreklamēšanās un sevis izcelšana ir pretstatā ar garīgo jomu. Kurš grib būt liels Debesu valstībā, tam nav jākāpj augšā pa karjeras kāpnēm, bet jādodas pretim izaicinājumiem un uzpūrējoties jākalpo Dievam un līdzcilvēkiem. Tas gan nenozīmē, ka kalps nevar vēlēties būt liels. Kristietim jātiecas pēc teikšanas un ietekmes gan draudzē, gan skolā, gan ražošanā un pārvaldē. Svarīgi, ka ceļš uz to ir kalpošana citiem, jo kalpošanai ir arī mūžības dimensija.

Ekumeniskā dievkalpojuma iesākums Lazdonas baznīcā.

Mācītājs aicināja noenkuroties ticībā: – Neapmaldīsimies daudzajos garīgajos un materiālajos piedāvājumos, bet saglabāsim svaigu skatienu uz nākotni. Dievs aicina kalpot saviem brāļiem

un māsām, palīdzot viņiem augt, strādājot savai zemei un valstij.

– Šis ir brīdis, kad domās un darbos esam kopā ar savu valsti, – klātesošos uzrunāja Madonas novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs. – Mums ir liela un skaista iespēja dzīvot brīvā Latvijā, to veidot, attīstīt un par to rūpēties. Laiks, kurā dzīvojam, nav viegls un vienkāršs. Tas ir laiks, lai sargātu Latviju.

– Paldies par talantiem, spējām, prasēm, ko, Dievs, Tavā spēkā varam izkopt

un piepildīt! Pateicamies par mūsu zemi Latviju, par visu, ko savā gādībā esi devis, lai par to rūpētos, vairotu, audzinātu. Sūti savu svētību, pavadi ar savu žēlastību, lai ar tīru sirdi, skaidru prātu, nesot labvēlību un tikumību visapkārt, mēs stiprinātu savus

līdzcilvēkus. Uzturi savu žēlastību, lai mēs neatstātos no Tevis, bet saglabātu visu, ko esi mums uzticējis – mūsu kultūru, valodu, valsti! – lūgšanā aicināja diakons Henriks Rektiņš.

Inese Elsiņa

LŪDZAMIES KOPĀ, AIZLŪDZAM PAR OTRU

Kad nomāc slimības nespēks, Kungs, Tu caur savu apustuli Jēkabu esi sacījis: “Ja jūsu vidū ir kāds nevesels, tad lai viņš aicina Baznīcas priesterus un lai tie par viņu aizlūdz, svaidīdami viņu ar eļļām Kunga vārdā. Ticīgo lūgšanas slimnieku glābs un Kungs viņu piecels; un ja viņš ir grēkojis, tad viņam grēki tiks piedoti.” (Jēk 5, 14-15)

Nokļūstot slimnīcā, pacients bieži vien dažādu apstākļu dēļ nav spējīgs pats lūgties vai arī bez tuvinieku palīdzības saņemt garīgo aprūpi, tādēļ Madonas slimnīcā ir rasta iespēja atvērt lūgšanu kapelu, kurā var nākt lūgties ik dienas, bet divas reizes mēnesī (parasti trešdienās) uz slimnīcu dodas Madonas katoļu draudzes pārstāvji (Aivars, Ints, Lidija, Emīlija), lai aicinātu pacientus uz Dieva Vārda liturģiju, ko vada diakons Henriks Rektiņš. Ja slimnieks vēlas, aicinām arī priesteri, lai varētu saņemt Gandarīšanas, Vissvētāko vai Slimnieku sakramentu.

Uzklausot Dieva Vārdu, diakona uzrunu un kopā lūdzoties, gūstam mierinājumu

grūtos brīžos, jo Jēzus ir nācis, lai mūs dziedinātu un dotu dzīvību. Runājam uz Dievu un klausāmies Viņā. Vai cilvēks patiesi var komunicēt ar Dievu? Var gan! Jo Dievs ir gars, bet arī cilvēkam ir gars. Ikviens kristietis caur kristību ir saņēmis Svēto Garu. Tā ir dievišķā spēja komunicēt ar Dievu. Turklāt – Dievs ir tapis cilvēks, lai Viņš varētu runāt ar cilvēkiem. Tāpat kā ķermeņa spējas ļauj cilvēkam uzturēt saikni ar apkārtējo materiālo pasauli, tāpat kā psihiskās spējas ļauj viņam komunicēt ar visu dzīvo dabu un cilvēkiem, tā savukārt garīgās spējas ļauj cilvēkam būt attiecībās ar Dievu. Tāpat lūgšana ir gara aktivitāte un tam raksturīga.

Grēks nošķir cilvēku no Dieva. Taču lūgšana atkal atjauno draudzību starp Dievu un cilvēku. Aizlūgsim cits par citu, lai tiktu pestīti, jo daudz spēj neatlaidīga un taisnīga lūgšana!

Novēlot svētīgu Adventa laiku un priecīgus, gaišus Kristus dzimšanas svētkus –
Emīlija Lietaviete

JĒZUM VAJADŽĪGA ROKA!

2022. gadā pēc Kristus Dzimšanas svētkiem, ko Madonas katoļu draudze svinēja pilsētas kultūras namā, Jēzus bērniņš baznīcā atgriezās bez rokām.

– Kāpēc? Varbūt kāds zina atbildi? – tā gada nogalē jautā priesteris Māris. Pats atbildot: – Pareizi. Jēzum vajadzīga Tava palīdzīgā roka!

SVĒTĀS FILOMENAS KLĀTBŪTNE STIPRINA

Katram no mums ir savi nepiepildītie sapņi, nerealizētās ieceres, neatrisinātās problēmas. Bieži nolaižas rokas un tad nerceram atrisināt savas dzīves nesakārtotos jautājumus. Neuzdrikstamies vai neprotam ļoti tieši un konkrēti jautāt Dievam pēc atbalsta. Lūgšanas paliek vispārīgas, izkļaidīgas, formālas, jo sirdis ir nogurušas vai neprot lūgt.

Dzīvē pēc atbalsta nereti vērsamies pie draugiem, radīem, darba kolēģiem, līdzcilvēkiem. Un bieži šo atbalstu nesaņemam tādu, kādu esam gaidījuši. Tajā brīdī ir jāatceras, ka līdzās ir citi draugi, kuri ir jau debesīs, tuvu Dievam. Vai šiem draugiem var aizsūtīt ziņu? Vai var pajautāt? Vai var palūgt atbalstu? Jā, var! Svētie ir mums līdzās. Un svētās Filomenas klātbūtne ir īpaši jūtama.

Tāpat kā ar līdzcilvēkiem, arī ar svētajiem ir jārunā konkrēti nevis vispārīgi. Mums bieži vien kāds aizrāda: "Saki konkrēti, ko tu gribi!" Un mēs saprotam, kas jārunā. Būsim konkrēti arī savos lūgumos, vērsoties pie svētās Filomenas: – Palīdzī, lūdzu, šajā konfliktsituācijā, lai atkāpjas dusmas un iestājas savstarpēja cieņa; palīdzī, lūdzu, lai manam dēlam/meitai rastos nepatika pret datorspēli; palīdzī, lūdzu, mūsu attiecībās, lai atkāpjas aizspriedumi, nepareizie priekšstati; palīdzī, lūdzu, lai mani pazūd nemiers, uztraukums, bailes vai izmisums un iestājas Dieva

miers; palīdzī, lūdzu, lai maniem dēliem/meitām šajā pasākumā nebūtu vēlēšanās lietot alkoholu; palīdzī, lūdzu, atrisināt šo jautājumu, darījumu manā darbā; palīdzī, lūdzu, man saņemties, atrast motivāciju un gribasspēku un izpildīt šo pienākumu; palīdzī, lūdzu, lai no manis vai šī cilvēka, vai situācijas atkāpjas visas ļaunā gara ietekmes (dusmas, naidis, strīdus gars, lepnums, neiecietība, nemīlestība, aizspriedumi, melošana, aizvainojums, spītība utt.), palīdzī, lūdzu, lai manam dēlam/meitai veidojas bijība pret Dievu, lai viņi pieietu pie grēksūdzes (ja nepieciešams) un pieņemtu Vissvētāko Sakramentu.

Lūdzošies sv. Filomenas kronīti šajos un citos nodomos, saņemam Dieva atbildes. Svētā Filomena lūdz Dievam jebkurā mūsu jautājumā, ja vien pie viņas vērsamies. Un mūsu lūgumi piepildās, ja tie ir Dieva gribas un mīlestības ietvaros.

Katra mēneša pirmajā sestdienā Gulbenes Vissvētākā Sakramenta Romas katoļu baznīcā tiek svinēta Svētā Mise sv. Filomenas godam. Pēc tās priesteris visus pasvēta ar sv. Filomenas relikvijām. Šajā brīdī esam īpaši tuvu svētajai un varam lūgt atbalstu, pateikties par viņas aizbildniecību. Iespējams arī rakstiski sagatavot un ielikt groziņā lūgumus un pateicības Dievam par žēlastībām, kas saņemtas caur sv. Filome-

"Mani bērni, svētajai Filomenai Dievs ir devis spēku, un viņai ir laipna sirds, lūgsimies uz viņu ar pašāvību. Viņas jaunavība, augstsirdība un varonīgā mocekļība ir padarījusi viņu tik tikamu Dievam, ka Viņš nekad viņai neatsaka, kad viņa lūdz par mums!"

Svētais Jānis Marija Vianejs

Sv. Mise sv. Filomenas godam 2024. gadā
Gulbenes katoļu baznīcā notiks 10. janvārī plkst. 18.
Pēc tam kā parasti – mēneša pirmajā sestdienā plkst. 10.

nas aizbildniecību. Pēc Svētās Mises visi tiek aicināti piedalīties agapē un dalīties mīlestībā un liecībās.

Paldies draudzes prāvestam Gaitim Dubultam, kurš ik mēnesi uz Svēto Misi sv. Filomenas godam aicina citus priesterus un bīskapus. 4. novembrī Svēto Misi svinēja jauniesvētītais priesteris Armands Smiltiņš. Saņemām jaunā priesterā svētību un pilnas atlaidas. Priesteris Armands savā sprediķī akcentēja: – Lūgšim caur sv. Fi-

lomena dvēseles spēku; lai sv. Filomena lūdzas par mums, palīdzot tikt vaļā no dažādām atkarībām; lai Jēzus Kristus caur sv. Filomena dāvā Savu mīlestību un dziedināšanu; lai caur sv. Filomenas aizbildniecību mēs varētu tuvoties Kristum!

Būsim aktīvāki! Svētā Filomena ir atzīta par neiespējamo lietu svēto, meklēsim atbalstu pie viņas! Lai ikkatra dzīvē norit svētigas pārmaiņas!

Velta Rēzeknē

ALFAS NEDĒĻAS NOGALĒ PIEDZĪVO SVĒTO GARU

Novembra izskaņā nedēļas nogales aktivitātēs Jauniešu Alfas 17 dalībnieki piedzīvoja prieku un auga ticībā. Divu dienu garumā ieklausījāmies lekcijās, diskutējām, slavējām, piedalījāmies Svētajā Misē, piedzīvojām aizlūgumu – Svētā Gara vakaru, kā arī spēlējām spēles, dziedājām, dejojām un piedzīvojām vēl daudz ko skaistu.

Dagnija stāsta: "Man ļoti garšoja brokastu kakao, maizītes bija izcīlas – kraukšķīgas, ar staipīgu sieru. Mana mīļākā weekenda daļa bija aizlūgšanas, jo tas mūs visus satuvināja un bija mierīga, mājīga sajūta. Ļoti paveicās ar gultu, tā bija mīksta un atsperīga, un ballīte līdz pat rīta stundām – visi satuvinājāmies. Ļoti patika!"

Dāvids: "Man patika būt kopā ar visiem, patika Svētā Misē, spēlēt spēles un dejojot, skatīties, kā priesteris spēlē bungas. Šis bija

divas labākās dienas manā mūžā!"

Emīls: "Jautri, aktīvi un forši. Iesaku jebkuram, kas grib pieredzēt ko jaunu un pavadīt labu laiku ar draugiem."

Ričards: "Man patika tuvas kopienas sajūta un iespēja pavadīt laiku kopā ar vienaudžiem. Itin nemaz neilgojos pēc mājas, jo es jau jutos kā mājās, pateicoties draudzīgajiem Kalna skolas skolotājiem. Caur lekcijām un nodarbībām ieguvu personīgu un garīgu izaugsmi, kuru citādāk nebūtu saņēmis."

Pateicība Dievam un pateicība visiem, kuri palīdzēja Alfai nogalei būt: Kalna skolai par uzņemšanu, Dacei par slavēšanas vadīšanu, Egijai par sporta stundu, Aivaram, Mārtiņam un Dāvim par šoferēšanu, priesterim Mārim, diakonam Henrikam un visai komandai!

Ramona Zariņa

Mirklis no Jauniešu Alfas nedēļas nogales Kalna skolā.

SVĒTCEĻĀJUMĀ UZ SKAISTKALNES BAZNĪCU

Jau kādu laiku draudzes cilvēku vidū ik pa brīdīm izskanēja šāda vēlme: "Ak, cik sen neesmu bijis Skaistkalnes baznīcā... Tik ļoti gribētu turp kādu dienu aizbraukt!" Tā kā Madonas draudze darbīgi iesaistās arī dažādās ārpusdraudzes aktivitātēs, tad visai saprotami, ka braucienu uz Skaistkalni bija jānoorganizē. Iemesls tam gan nebija tālu jāmeklē – emeritētais priesteris Bernards Kublinskis (pirmais no kreisās) uzaicināja ticīgos uz savas 70. priesterības gadadienas svinībām šajā vietā. Tad nu skaidrs – posisimies arī mēs.

Kāds pirmoreiz, kāds – atkārtoti

15. novembra rītā pie Madonas baznīcas pulcējās draudzes 13 pārstāvji un ar diviem braucamajiem devāmies uz Skaistkalni, lai sveiktu priesteri Bernardu viņa nozīmīgajā dzīves brīdī, kā arī, lai pabūtu Skaistkalnes baznīcā – vietā, kas pēdējo gadu laikā ir piedzīvojuši lielas pārmaiņas. Kāds turp devās jau atkārtoti, cits savā mūžā vēl līdz šim nebija tur nonācis.

Lūgšanas gara un savstarpējas kopības vadīti, galu galā sasniedzām iecerēto gala mērķi.

Majestātiskas svinības

Jau pulcējoties baznīcā, varēja just svīnigo atmosfēru un priekpilnās gaidas par svinamo notikumu. Tika sapulcināts liels skaits ticīgo no dažādām Latvijas vietām, tāpat svētkos bija iespēja piedalīties lielam pulkam garīdznieku. Tā nu daudziem ļaudīm piepildītajā baznīcā ar Svēto Misi tika uzsāktas svinības. Euharistiju celebrēja Rīgas arhibīskaps – metropolīts Zbigņevs Stankevičs, līdzās esot Jelgavas diecēzes bīskapam Edvardam Pavlovskim, Rīgas arhidiecēzes palīgbīskapam Andrim Kravalim un aptuveni 40 priesteriem. Svētā Mise bija piesātināta ar vairākiem emocijām bagātiem brīžiem, kurus bagātināja Latvijas Radio kopkora sagatavotie liturģiskie dziedājumi. Arhibīskaps Stankevičs pēc Dieva Vārda klausīšanās bija sagatavojis homiliju, tajā ne vien atsaucās uz dzirdēto, bet pamatā Dieva Vārda kalpošanu un sludināšanu sasaistīja ar priestera Bernarda Kublinska dzīvi, kurš, piedzīvodams dažādus pārbaudījumus, galvenokārt padomju režīma ietvaros, ar Dieva žēlastības spēku bija palicis uzticīgs

Kristum. Un jubilārs joprojām turpina būt uzticīgs Jēzum, līdzīgi kā līdz šim aizvadītajos 70 gadus priesterībā, ko var saukt par Dieva brīnumu. Cik gan cilvēku nereti šajā pasaulē nenodzīvo 70 gadus, bet priesteris Bernards ir pamanījies tik daudz gadu vien kalpot kā priesteris un Dieva tautas gans!

Apsveikumi un agape

Pēc Svētās Mises turpinājumā sekoja jubilāra sveikšana, bet pēc tam ikviens svētku dalībnieks tika aicināts uz kopīgu mielastu līdzās baznīcai esošajās telpās. Tur katrs varēja izbaudīt kopīgi pavadīto laiku, mīlojoties ar vietējo draudzes locekļu sagatavoto zupu, kūkām un citiem gardumiem.

Svētīgs mājupeļš

Paliekot mierpilnā apbrīnā par piedzi-voto un redzēto, jau noskaņojamies doties mājup. Pēc pēdējiem mirkliem Skaistkalnes baznīcā, kas tika pavadīti lūgšanā un pateicībā Dievam par saņemtajām žēlastībām un Dieva tautai dāvāto priesteri Bernardu Kublinski un viņa kalpojumu, kā arī dzīves liecību un paraugu, braucām atpakaļ uz Madonu.

Mājās mūs sagaidīja draudzes prāvests Māris Ozoliņš, kas tikko kā bija atgriezies no sava atvaļinājuma ārpus draudzes.

**Diakons
Henriks Rektiņš**

KONCERTS CESVAINES BAZNĪCĀ SAVIĻŅO SIRDIS

12. novembrī Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās sirds baznīcā notika kora "Relako" un Skaistkalnes pūtēju orķestra koncerts. Jauktais ansamblis "Relako" (vadītāja Ingrīda Zemļinska) piepildīja dievnamu gan ar dziesmām latviešu un latīņu valodā, gan aizraujošu zvanu imitāciju, dziedot *a capella* izpildījumā. Dziesmas "Debesis ir tuvu klāt", "Ave Maria" izskanēja ļoti skaisti, mīlestības piepildīti, liekot noprast Svētā Gara klātbūtni baznīcā. Arī pūtēju orķestris "Skaistkalne", kurā spēlē jaunieši – amatiermākslinieki, ar vairāku mūzikas instrumentu – flautu, tubas, saksafona, bungu un elektriskās ģitāras – palīdzību piepildīja baznīcu ar brīnišķīgām skaņām. Noslēgumā, izpildot dziesmu "Pie Dieviņa gari galdi", orķestra izpildījumam ar balsīm pievienojās visi atnākušie.

Svēto Misi svinēja tēvs Jānis Vilaks, liturģiju papildināja skaista mūzika, caur kuru pavērās iespēja redzēt Dieva varenību. Tiesām neizmērojama ir mūsu Kunga

žēlsirdība un Viņa dāvanas cilvēkiem, dāvājot talantus tik skaisti muzicēt un dziedāt, lai pārējos pārņemtu laimīgs saviļņojums. Mani piepildīja šī priekpilnā gaisotne un miers, un gaišums sirdī, kas neizgaisa, arī pārbraucot mājās. Koncerts izstaroja sirsniņu un paliks atmiņā daudziem.

Lai māksliniekiem izdodas arī turpmāk priecēt cilvēku sirdis un sasildīt tās ar savu meistarību!

Svēti, Kungs, mūs visus un šo zemi, kurā dzīvojam, un ļauj mums pavadīt katru dienu Dievmātes Marijas mīlestībā!

Diāna Donāse

ZIEMASSVĒTKU KLUSUMA VALODA

Pāvests Francisks pandēmijas gadā Ziemassvētku uzrunā teica: "Mūsu spēja veidot attiecības ar citiem tiek smagi pārbaudīta. Pieaug tieksme atsvešināties, darīt visu vienatnē, pārstāt censties satikties ar citiem un darīt lietas kopā. Arī starptautiskā līmenī pastāv tieksme izvairīties no dialoga. Pastāv risks, ka šī sarežģītā krīze radīs vēlmi izvēlēties isāko ceļu, nevis garāku dialogu. Tomēr tikai šis garais ceļš var atrisināt konfliktus un panākt ilgstošu labumu visiem."

Lai arī pandēmijas uzplaisnījums nu ir aiz muguras, mēs vēl aizvien jūtam šo atsvešinātību un to, ka cilvēkiem nereti ir grūtāk atgriezties kopienā. Pierodam pie vienatnes. Darbā esam ar cilvēkiem, ģimenē – ar cilvēkiem, baznīcā – ar cilvēkiem. Cilvēks jūtas pārsātināts ar komunikāciju, pieredzi un nereti piekūst. Ļoti piekūst. Tas draud ar izdegšanu un neatgriešanos kopienā. Ir jāatrod variants, kā būt tādai kopienai, kurā ikviens var justies labi arī tad, ja viņš ir piekūstis no komunikācijas. Baznīcā tā ir Adorācija, kuras laikā valda klusums un cilvēks komunicē tikai ar Dievu. Dvēsele alkst pēc šādiem momentiem.

Pāvests Francisks savā uzrunā mudina nebūt vienaldzīgiem pret citu cilvēku ciešanām. "Pat tad, kad mūsu sirdi un visā pasaulē atskan vēsts par Pestītāja dzimšanu, patiesa miera avotu, mēs joprojām esam liecinieki daudziem konfliktiem, krīzēm un nesaskaņām. Tagad mēs tos gandrīz nemaz vairs nepamanām. Mēs esam tik ļoti pie tiem pieraduši, ka mēs klusējot noskatāmies uz milzīgām tragēdijām; mēs riskējam nesadzirdēt tik daudz mūsu brāļu un māsu sāpju un bēdu saucienus," uzsvēra pāvests. Tieši

tāpēc klusums un pauze ir pieredze, kurā Baznīca var rast atbildes uz individuālām cilvēku vajadzībām. Nereti Ziemassvētki nav tie gaišākie svētki, jo cilvēki jūt līdzcilvēku trūkumu, ģimenes neesamību, finansiālas problēmas. Kā pavēstīt prieku vēsti ciešanās? Tikai ar pašu Kristu, kurš ir gājis cauri ciešanām.

Vatikāna izdevniecībā "Lev" klajā nākusi grāmata "Mana Betlēmes silīte. Stāsti par Ziemassvētku notikuma varoņiem". Grāmatā apkopoti pāvesta Franciska teksti, pārdomas, uzrunas un homilijas par Kristus dzimšanas tēmu. "Tieši mazums un vājums ir ceļš, kas ved uz tikšanos ar Dievu," raksta pāvests. Reizē tā ir liela zīme, kas dota visiem Kristus dzimšanas lieciniekiem. Bērnā nav redzama "vara, pašpietiekamība vai lepnums", bet gan mūžīgais Dievs, kas mums atklājas "neaizsargāta, kluša un pazemīga cilvēka

veidolā". Svētais tēvs norāda, ka neatkarīgi no tā, kāds izskatās Ziemassvētku notikuma atveidojums, tas cilvēku sirdis vienmēr rada maigumu. "Apbrīna un sajūsma ir sajūtas, ko ikviens, liels un mazs, piedzīvo Kristus piedzimšanas ainas jeb Betlēmes silītes priekšā, kas mums atgādina par dzīvo Evaņģēliju," raksta pāvests. Tieši dzīvais Evaņģēlijs ir tas, kas ir nepieciešams pasaulei, kura ir nogurušā. Ir svarīgi atskārst, ka Dievs nāk tur, kur ir cilvēku ciešanas. Mums nav jāizrauj līdzcilvēki un jāiestumj prieka vēsti, pacilātā noskaņojumā un Ziemassvētku sajūtā. Mēs varam nest Ziemassvētku sajūtu nogurušajiem tur, kur viņi atrodas un tādā valodā, kāda viņiem ir saprotama. Nereti šī valoda būs vienkārši pieņemošs klusums.

Diāna Lozko

CESVAINES SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU DOMAS

Cesvaines draudzes Svētdienas skolas bērniem lūdzu atbildēt uz diviem jautājumiem. Vispirms – **kas patik Svētdienas skolā?**

- ◆ Patik, ka nav daudz jāraksta, kā īstajā skolā un ir interesanti, ka mācāmiešos to, ko nemācāmiešos skolā. **Jānis**
- ◆ Man patik tas mīlums, ar kādu Cesvaines baznīcā mūs sagaida svētdienās, un ļoti patika pirmā tikšanās ar jauko skolotāju Inesi. Nodarbības ir ļoti interesantas. Labprāt turpināšu braukt uz baznīcu. **Jēkabs**
- ◆ Patik kopā būšana, un es daudz uzzināju, ko iepriekš par Dievu nezināju. **Luīze**
- ◆ Man patika, kā skolotāja darbojās ar bildītēm – saule, mēness, ābols. Patik spēles un launags. **Ance**
- ◆ Man skoliņā patik mācīties, jo labāk varu iepazīt Jēzu. **Alekss**
- ◆ Man patik, ka Svētdienas skoliņā skolotāja visu māca ar prieku un ļoti interesanti pastāsta tēmas. **Samanta**
- ◆ Svētdienas skolā man patik mācības, jo tās saistītas ar Dievu, un Dievs ir labs. **Eduards**
- ◆ Svētdienas skoliņā patika, kā skolotāja stāstīja par Dievu. Uzzināju daudz jauna. **Lote**
- ◆ Skoliņā ir jauki, jo ir daudz bērnu un varam kaut ko jaunu iemācīties par Dievu. Dievs ir labestīgs, mīļš un priecīgs. **Toms**

Ko Tu novēlētu cilvēkiem šajos Ziemassvētkos?

- ◆ Lai Dievs dāvā laimi, drosmi un prieku, lai atrisina dzīves problēmas, pārsteidz

ar lielu mīlestību. **Jānis**

- ◆ Lai Dievs cilvēkiem dāvā labu veselību, atrisina nesaskaņas savā starpā. Un es ļoti vēlos, lai mana ģimene svētīgi sagaida Jēzus dzimšanas dienu. **Jēkabs**
- ◆ Lai Dievs dāvā prieku, mieru, mīlestību, lai būtu kopā ģimene nevis atsevišķi. Sev es novēlu pavadīt vairāk laiku kopā ar ģimeni un daudz draugus. **Luīze**
- ◆ Lai Dievs dod iespēju Ziemassvētkos cilvēkiem vairāk būt kopā ar ģimeni. **Alekss**
- ◆ Ziemassvētkos novēlu mieru un satību katrā ģimenē. Lai Dievs cilvēkiem dāvā spēku būt labākiem, atrisina šaubas ceļā pie Dieva. **Samanta**
- ◆ Ziemassvētkos novēlu labus Kristus dzimšanas svētkus. Lai Dievs cilvēkiem palīgā sūta eņģelus uz zemes, lai viņi palīdz cilvēkiem labi uzvesties. **Eduards**
- ◆ Lai Dievs cilvēkiem dāvā veselību. Lai Dievs palīdz piepildīt cilvēku sapņus. **Lote**
- ◆ Lai Ziemassvētkos ģimenēm Dievs dāvā mieru, prieku, veselību un siltumu! **Ance**
- ◆ Lai Dievs dāvā bērniem priecīgas dāvanas, eglīti un smejošu sajūtu ģimenē. **Toms**
- ◆ Šajos Ziemassvētkos lai Dievs dāvā katru dienu cilvēkiem smaidu un dāvina mieru, lai beidzas karš. **Alberts**
- ◆ Lai Ziemassvētki atnes laimi un prieku visās mājās un ģimenēs! **Paula**

Jautāja katehēte
Inese Zīle

BRĪNUMU GAIDOT...

6. decembris ir svētā Nikolaja diena. Daudzu tautu tradīcijās svētais Nikolajs ir bērnu aizbildnis un pazīstams kā slepenā dāvanu nesējs nabadzīgajiem bērniem.

Daudziem brīnumiem, Dieva žēlastībām un leģendām apvītais svētā mūžs aizsācies 3. gadsimtā Pataras pilsētā, Mazāzijā, mūsdienā Turcijas pilsētā. Nikolaja vecāki bijuši ļoti ievērojami un bagāti, bet vienlaikus dievbijīgi, kas pēc ilgām lūgšanām, žēlsirdības darbiem un gavēņiem sagaidījuši pēcnācēju – Nikolaju. Savai dzīvei Nikolajs izvēlējās priesterības ceļu. Visu bagātību, ko bija mantojis, viņš izdalīja nabagiem, darīdams tā, ka nelaimīgajiem, kuri kautrējās palīdzību lūgt, savas dāvanas piesūtījis slepeni un nepazīst rūpējies par viņu labklājību. Ap viņa vārdu vijas neskaitāmas leģendas, un viņa svētīgajai darbībai sekojuši daudzi brīnumi – ne velti pareizticīgo tradīcijā svētais pazīstams kā Nikolajs Brīnumdarītājs.

Mana pirmā satikšanās ar šo svēto notika visai pārsteidzošā veidā. Pirms vairākiem gadiem kāda sena paziņa Agnese no baptistu draudzes ieradās mājās, lai pasniegtu dāvanu – vaska sveci no svētā Nikolaja bazilikas Bari, Itālijā. Pieņēmu to ar pateicību un noliku plauktā pie Jēzus krusta. Neko tobrīd

par svēto nezināju. Vēlāk caur kādu filmu Latvijas televīzijā radās iespēja ar svēto Nikolaju iepazīties tuvāk. Filmā bija atspoguļota šī slepenā dāvanu nogādāšana pie māju durvīm. Visas dāvanas bija glīti sapakotas vienādos papīros. Tās bija dažādas no koka darinātas rotaļlietas. Vīrietis, kas dāvanas izvadāja, pārvietojās kamanās un, lai paglābtos no lielā sala, bija gērbies sarkanā mētelī un cepurē. Tā gadu no gada bērni tika iepriecināti, un kopā ar viņiem liksmoja arī vecāki, bet tad pienāca diena, kad noslēpumainais dāvanu piegādātājs devās mūžībā, un radās jautājums, kā būs tālāk, jo bērni taču ilgosies saņemt dāvanas. Un tad vecāki saprata, ka tieši viņi var būt tie, kas šo iesāko darbu turpina!

Tā cauri gadsimtiem līdz mūsdienām svētais Nikolajs nāk pie mums Ziemassvētku vecīša veidolā. Kad manai meitai pienāca laiks atvadīties no noslēpumainā tēla, kurš nemanāmi atstāj dāvanas zem eglītes, tieši stāsts par svēto Nikolaju ļāva saglabāt ticību brīnumam, ticību mīlestībai!

Aicinu ikvienu šajā laikā samīļot noskukušos, pabarot izsalkušos, apciemot vientuļos!

Ginta Ābeltiņa

DĀVANA. UZDEVUMS IKVIENAM

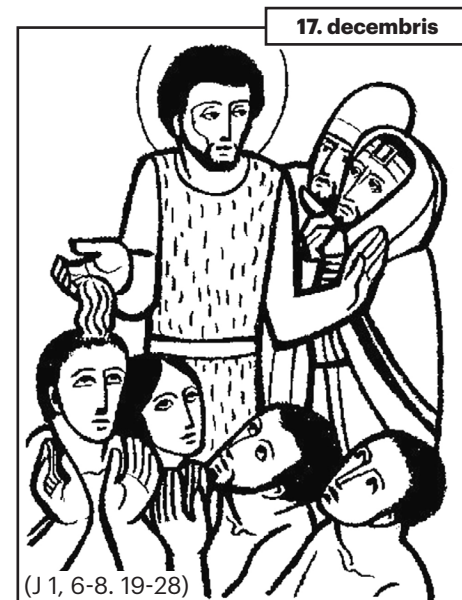
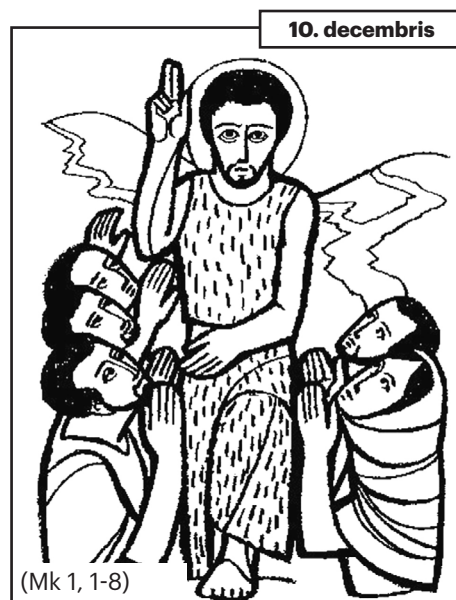
Katra vārda "dāvana" burti atrodas uz lauztas līnijas visos virzienos, bet ne pa diagonāli. Vārdi nekrustojas un nepārklājas. Sameklē 12 šos vārdus "dāvana". Kāpēc divpadsmit?

**Uzdevumu sagatavoja
Palmira Gailīte**

D	D	Ā	V	A	Ā	V	A	A	N	D	A
D	Ā	N	A	Ā	D	A	N	V	Ā	A	N
A	V	Ā	N	A	Ā	D	Ā	D	A	V	Ā
N	Ā	N	V	Ā	N	D	V	Ā	V	A	D
A	Ā	D	Ā	V	A	N	Ā	N	A	D	Ā
D	Ā	V	A	N	D	A	D	A	A	V	N
N	Ā	D	D	Ā	N	A	D	Ā	D	Ā	V
V	Ā	D	N	V	A	V	N	N	Ā	D	A
A	N	Ā	V	Ā	N	A	V	A	N	A	N
D	A	N	D	A	Ā	D	N	V	N	A	A
Ā	N	A	Ā	V	A	A	N	Ā	A	V	Ā
D	A	N	A	A	N	N	Ā	D	Ā	Ā	D

Svētdienas Evanģēlijs

JĒZU, PASARGĀ MANUS BĒRNUS NO MELU KARAĻA!

Lūdzu, dārgais Jēzu, es Tevi lūdzu, lai turi manus bērnus drošībā no melu karaļa.

Es veltu šos bērnus (viņu vārdi) Tavai Svētajai Sirdij un lūdzu, lai, caur Tavu Dārgo Asiņu pārklāju, Tu apgaismo viņu dvēseles un ņem tos drošībā Tavās mīlošajās Rokās, lai viņi

var tikt aizsargāti no jebkāda ļaunuma.

Es lūdzu, lai Tu Sirdsapziņas Apgaismošanas laikā atver viņu sirdis un piepildi viņu dvēseles ar Tavu Svēto Garu, tā ka viņi tiktu attīrīti no jebkādas vainas.

Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis

(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmira Gailīte, Ginta Ābeltiņa. Vāka zīmējumu autore – Ingunta Jankovska.

Lappušu nosaukumos – citāti no 41. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.